

Hvidskæving

©Birgitte Rubæk

Hvidskæving (*Lagenorhynchus acutus*)

Engelsk: White-sided dolphin

Tysk: Weissseitendelphin,

Fransk: Dauphin à flancs de l' Atlantique

Spansk: Delfin de flancos blancos

Beskrivelse:

Slank kortnæbbet delfin med ret høj midtstillet rygfinne. Voksne dyr er mellem 1.9 og 2.9 m lange og vejer mellem 165 og 200 kg, nyfødte er 1.2 m lange og vejer omkring 35 kg. Der er 29-40 kegleformede tænder i hver kæbehalvdel.

Udbredelse:

Nordatlantens tempererede og subarktiske oceaniske dele. I Nordøstatlanten fra Svalbard og Hvidehavet i nord og ned langs Norges kyst. Ret sjælden i Skagerrak og Nordsøen. Forekommer ved Skotlands nordkyst, Shetlandsøerne, Færøerne og Island. Mod syd er der enkelte meldinger fra den spanske og franske Biscaya kyst. I Nordvestatlanten er den ret almindelig ved USA's kyster, da shelfkanten når ret tæt på land. Kendes også fra Vestgrønland og Labrador.

Adfærd:

Flokkene består normalt af op til 50 dyr, men langt større flokke på op til flere tusinde dyr er observeret ude i midten af Nordatlanten.

Akrobatisk delfin, men er ret sky og søger ikke skibenes nærhed. Trækker vejret hvert 15.-20. sekund, men springer ikke altid ud af vandet. Stikker nogle gange snuden ud af vandet.

Danner flokke sammen med hvidnæsen, og svømmer nogle gange sammen med finhvaler.

Dykkeadfærden er ikke kendt i detaljer.

Forplantning:

Hannerne bliver kønsmodne i en længde af 220 cm, hunnerne når de er 200 cm lange. Alderen ved kønsmodenheden er ikke belyst. Fødslerne finder sted fra maj til august men toppe i juni og juli.

Drægtigheden varer 11 måneder. Parringerne foregår i sensommeren. Diegivningen kan vare helt op til 2 år, men der er også fundet hunner der både var drægtige og diede en unge.

Føde:

Pelagiske fisk og blæksprutter.

Naturlige fjender:

Formentlig spækhuggere.

Relation til mennesket:

Der findes ingen kommerciel fangststudnyttelse, men der forekommer lokale fangster ved Sydvestgrønland, Labrador og ved Færøerne.

Lignende arter:

Den eneste anden art af ca samme størrelse og med samme lille næb er hvidnæsen, der dog har en hvid sadel og et hvidt næb. Hvidskævingen har et olivengult bånd bagtil på siderne.

Danske fund og observationer:

Til tider observationer i den nordlige Nordsø. Strandfund fra den jyske vestkyst fra 2005, 1998, 1992 og 1988. I de indre danske farvande er hvidskæving kun registreret to gange: 1942 fra Isefjordsområdet (60 individer) og 1970 i Mariager Fjord.

Tekst: Carl C. Kinze